

Desuden bør Skibsføreren besørge Lødsfartøiet til Lødsstationen eller betale Godtgjørelse efter Overenskomst.

De her givne Bestemmelser ere ligeledes anvendelige, naar Lødsningen betales efter Overenskomst, medmindre Andet er aftalt mellem Parterne.

Paa fremmede Steder bør vedkommende Konsul søge at forhjælpe de bortførte Lødsere og Folk til deres Ret.

§ 37.

Naar der fra et Skib gjøres Signal efter Løds, men Skibsføreren, efter at Lødsen er gaaet Skibet imøde eller har indfundet sig ved samme, ikke vil gjøre Brug af ham, skal Skibsføreren betale den udkaldte Løds dobbelt saa meget, som Lødsens Landsætningspenge i det vedkommende Reglement ere bestemte til.

Kommer Lødsen først til Skibet, efter at det er ankret og Løds-signalet nedtaget, tilkommer der ham ikke nogen Betaling.

Naar Skibet ligger ved Land, og Lødsen efter Bestilling har indfundet sig ved samme for at udløse det, men Skibsføreren ei vil gjøre Brug af ham, tilkommer der ham den i vedkommende Reglement herfor fastsatte Betaling.

§ 38.

Hois et Skib under Udlødsningen formedelst Vindens Forandring bliver nødsaget til at søge tilbage til den Havn eller Ankerplads, hvorfra det er udgaaet, tilkommer der Lødsen kun Betaling for Udlødsningen, men ikke for Tilbagelødsningen.

Finder Lødsen det under Lødsningen nødvendigt midlertidig at søge Havn eller ankre, erlægges ingen Tillægsbetaling for den derved forøgede Lødsning.

Har Lødsen derimod med Skibsførerens Samtykke forladt Skibet, og Skipperen formedelst Vindens Forandring eller af andre Aarsager vil søge Ankerplads eller Havn, og han desaaarsag gjør Signal efter Løds, da skal denne, om det endog er den samme Løds, for Indlødsningen have fuld Betaling.

§ 39.

Højere Lødsbetaling end den i Tarten fastsatte maa en Løds ei fordre eller modtage, undtagen i Tilfælde af Isgang, Storm eller saa haardt Veir, at Lødsen eller Lødserne maa sætte sig selv i Fare eller bruge mere end almindeligt Mandskab, eller Skibet er i synkeferdig Tilstand eller paa Grund af Tab af Anker eller Beskadigelse paa Skib og Gods er stedt i Fare for Fortis; thi da skal det være Lødsen eller Lødserne tilladt at tinge med Skibsføreren om Betalingen, men kunne de ikke blive enige om denne, skal Lødsen desuagtet af yderste Evne søge at bringe Skibet i Sikkerhed, og naar faadant er sket, da strax af Retten forlange udnævnt 2 kyndige og uwillige Mænd, som skulle undersøge Sagen og skjønne, hvad Skibsføreren bør betale for Lødsningen. Er nogen af Parterne misfornøiet med det afgivne Skjøn, afgjøres Sagen ved Rettergang.

Lavere Lødspenge end de i Tarterne fastsatte maa Lødsen ei modtage.

§ 40.

Lødsens Ret til Lødsbetaling bortfalder, naar der under Lødsningen tilføies Skibet Skade ved Naaseiling, Grundstøden m. m., medmindre Lødsen godtgjør Tilstedeværelsen af særlige Omstændigheder, der udfylder ham.